

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	10
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	13
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	15
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	17
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	20
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	23

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 66/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krośnie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest stosowanie w drodze analogii do odpowiedzialności *in solidum* przepisu art. 376 k.c.?”

III CZP 67/07

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy uprawę rolną w rozumieniu art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo łowieckie stanowią wszelkiego typu uprawy prowadzone na gruncie rolnym i stanowiące efekt działalności ludzkiej, powiązane z produkcyjną funkcją tego gruntu?”

III CZP 68/07

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postępowanie z wniosku małżonka o nakazanie wypłacania do jego rąk wynagrodzenia za pracę drugiego małżonka oparte na art. 28 k.r.o. jest postępowaniem w sprawie o zaspokojenie potrzeb rodziny, o którym mowa w art. 445 § 1 k.p.c. i czy w razie wniesienia pozwu o rozwód podlega rozpoznaniu przez sąd okręgowy w ramach postępowania o rozwód czy też właściwy do rozpoznania tego wniosku jest w postępowaniu nieprocesowym sąd rejonowy?”

III CZP 69/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy przed dniem 22 września 2004 r., tj. dniem wejścia w życie ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 141, poz. 1492) dopuszczalnym było powierzenie zarządzania nieruchomościami niewchodzącymi do zasobów, o jakich mowa w art. 20 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 – dalej u.g.n.) osobie nieposiadającej licencji zawodowej zarządcy nieruchomości?

2. Czy w aktualnie obowiązującym stanie prawnym dopuszczalnym jest powierzenie zarządzania nieruchomościami nie wchodzącymi do zasobów, o jakich mowa w art. 20 u.g.n. osobie nieposiadającej licencji zawodowej zarządcy nieruchomości?

3. W razie negatywnej odpowiedzi na pytania 1 i 2 – czy umowa o zarządzanie nieruchomościami nie wchodzącymi do zasobów o jakich mowa w art. 20 u.g.n., mocą której powierzono zarządzanie osobie nieposiadającej licencji zawodowej zarządcy nieruchomości jest nieważna?

4. W razie pozytywnej odpowiedzi na pytanie 1 i jednocześnie negatywnej odpowiedzi na pytanie 2 – czy dopuszczalnym jest zarządzanie nieruchomościami wchodzącymi do zasobów o jakich mowa w art. 20 u.g.n. przez osobę nieposiadającą licencji zawodowej zarządcy nieruchomości, w sytuacji gdy powierzenie zarządzania takiej osobie nastąpiło na podstawie umowy zawartej przed dniem 22 września 2004 r., tj. przed dniem wejścia w życie ustawy z

dnia 28 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz niektórych innych ustaw?”

III CZP 70/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy żądanie strony inicjujące postępowanie o zmianę przebiegu służebności drogi koniecznej ustanowionej na jej rzecz rozpoznawane jest w postępowaniu nieprocesowym (art. 626 k.p.c.), czy też według przepisów o postępowaniu procesowym?”

III CZP 71/07

Pytanie prawne Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postępowanie wszczęte zgłoszeniem wierzytelności stanowi sprawę w rozumieniu art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398)?”

III CZP 72/07

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy umowa, na podstawie której organ właściwy do pobierania opłat za parkowanie pojazdów samochodowych (ustalony w myśl § 8 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 27 czerwca 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad wprowadzania opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych – Dz. U. Nr 51, poz. 608) upoważnia do ich pobierania inny podmiot, który w myśl

postanowień umowy zatrzymuje dla siebie część pobranych kwot z tytułu opłat za parkowanie pojazdów samochodowych, jest ważna?”

III CZP 73/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 81 w zw. z art. 77 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zm.), użytkownik wieczysty może skutecznie żądać aktualizacji opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste poprzez jej obniżenie, w sytuacji gdy z roszczeniem występuje kolejny nabywca tego prawa (pierwotna cena gruntu została ustalona w drodze przetargu), a ustalona po dokonaniu aktualizacji cena gruntu jest znacznie niższa niż w dniu oddania go w użytkowanie wieczyste?”

III CZP 74/07

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przed dniem 10 lipca 2001 r. strony mogły zastrzec możliwość wcześniejszego rozwiązania za wypowiedzeniem umowy najmu lub dzierżawy zawartej na czas oznaczony, w razie zajścia przyczyny określonej w umowie? Jakie skutki prawne wywoływała tego rodzaju klauzula?”

III CZP 75/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy członek zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, który udzielił spółce pożyczki, może dochodzić kwoty stanowiącej jej równowartość od pozostałych członków zarządu tej spółki w trybie art. 299 k.s.h., jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna?

2. Czy bezskuteczność egzekucji skierowanej wobec spółki z o.o. może być wykazywana dokumentami wystawianymi przed uzyskaniem tytułu wykonawczego przeciwko spółce?

3. Czy pozwany w postępowaniu toczącym się na podstawie art. 299 k.s.h. może bronić się zarzutem spełnienia przez spółkę części zobowiązania jeszcze przed wytoczeniem powództwa przeciwko spółce, w sytuacji gdy okoliczność ta nie była podnoszona i badana w postępowaniu o zapłatę wytoczonym przeciwko spółce?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 1/07 – z dnia 10 maja 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

„Czy dla wywołania skutków prawnych wobec osoby trzeciej wynikających z art. 925 § 1 k.p.c. i art. 930 k.p.c. w zw. z art. 927 k.p.c. w stosunku do kolejnego wierzyciela, który skierował egzekucję do nieruchomości po jej zajęciu, niezbędne jest ujawnienie w dziale III księgi wieczystej, prowadzonej dla zajętej nieruchomości, wzmianki o przyłączeniu się tego wierzyciela do toczącej się egzekucji z nieruchomości, o której mowa w § 42 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 września 2001 r. w sprawie prowadzenia ksiąg wieczystych i zbioru dokumentów (Dz. U. Nr 102, poz. 1122 ze zm.)?”

postanowiono przekazać zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia powiększonemu składowi Sądu Najwyższego.

III CZP 32/07 – z dnia 10 maja 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie:

„Czy art. 174 prawa upadłościowego i naprawczego ma zastosowanie jedynie do osoby upadłego bądź osób uprawnionych do jego reprezentacji, czy również do wszystkich osób, które w dniu ogłoszenia upadłości zajmują majątek upadłego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 33/07 – z dnia 10 maja 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Uchwała Sądu Najwyższego podjęta na podstawie art. 390 § 1 k.p.c. wiąże, zgodnie z art. 390 § 2 k.p.c., tylko w danej sprawie. Nie jest więc nią związany sąd rozpoznający sprawę rozpoczętą nowym powództwem skierowanym przeciwko osobie, która nie była pozwana w postępowaniu, w którym Sąd Najwyższy podjął uchwałę rozstrzygającą zagadnienie prawne, nawet jeżeli przedmiotem obu powództw jest to samo roszczenie oparte na tej samej podstawie faktycznej, a w uchwale tej Sąd Najwyższy wypowiedział się na temat braku legitymacji biernej pozwanej w nowej sprawie.

III CZP 34/07 – z dnia 16 maja 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie

Zakresem pouczenia, jakiego sąd udziela, doręczając pozwanemu nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w sprawie gospodarczej powinna być objęta także informacja o obowiązku wynikającym z art. 130² § 3 i 4 zd. 1 k.p.c. i skutku jego niewykonania. Brak takiego pouczenia nie stanowi przeszkody do odrzucenia zarzutów od nakazu zapłaty z powodu ich nieopłacenia.

III CZP 35/07 – z dnia 16 maja 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

1. Dopuszczalna jest droga sądowa dla dochodzenia roszczenia o zapłatę, którego podstawę stanowi nienależne pobranie opłaty za wydanie karty pojazdu, określonej w § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 lipca 2003 r. w sprawie wysokości opłat za kartę pojazdu (Dz. U. 2003, Nr 137, poz. 1310).

2. Odmówiono udzielenia odpowiedzi w pozostałym zakresie.

III CZP 43/07 – z dnia 17 maja 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

Nie ma obowiązku uiszczenia opłaty od apelacji małżonek, który zaskarża wyrok orzekający rozwód jedynie w części rozstrzygającej o kosztach utrzymania i wychowania małoletniego dziecka, domagając się podwyższenia zasądzonej kwoty (art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

III CZP 44/07 – z dnia 17 maja 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu:

„W którym momencie powstaje zobowiązanie członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 299 § 1 k.s.h., a mianowicie czy w chwili, gdy egzekucja staje się bezskuteczna niezależnie od tego czy wydano przeciwko spółce wyrok zasądający świadczenie, czy w sytuacji gdy egzekucja staje się bezskuteczna, ale nie wcześniej niż przed uprawomocnieniem się wyroku przeciwko spółce?

W jaki sposób należy ustalać moment powstania tego zobowiązania w toku postępowania o nadanie klauzuli wykonalności, w szczególności, czy możliwe jest prowadzenie wówczas postępowania dowodowego w zakresie wykraczającym poza ramy określone w przepisach dotyczących postępowania klauzulowego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 45/07 – z dnia 17 maja 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

„Czy spadkobierca w części ułamkowej współnika spółki z

ograniczoną odpowiedzialnością, któremu przysługiwał jeden udział w kapitale zakładowym, jest legitymowany do samodzielnego zaskarżenia uchwał wspólników?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 150/06 – z dnia 17 maja 2007 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne Rzecznika Ubezpieczonych

Odszkodowanie przysługujące na podstawie umowy ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu mechanicznego za szkodę powstałą w związku z ruchem tego pojazdu, ustalone według cen części zamiennych i usług, obejmuje kwotę podatku od towarów i usług (VAT) w zakresie, w jakim poszkodowany nie może obniżyć podatku od niego należnego o kwotę podatku naliczonego.

.....

Sprostowanie

Postanowieniem z dnia 17 maja 2007 r. sprostowano oczywistą niedokładność w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., sygn. akt III CZP 20/07 w ten sposób, że po słowie „objęto” wpisano w miejsce słów „dwa roszczenia” – słowa „rozstrzygnięcia”

.....

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

IV CSK 208/06 – wyrok z dnia 9 listopada 2006 r.

Dopuszczalne jest zawarcie umowy gwarancji obejmującej inne ryzyko niż niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania. Granice tego ryzyka powinny być jednak sprecyzowane w umowie (art. 353¹ k.c.).

V CSK 253/06 – wyrok z dnia 17 listopada 2006 r.

W razie przelewu wierzytelności w celu zapłaty, zobowiązanie, dla którego umorzenia przelew nastąpił, wygasa w chwili spełnienia przez dłużnika przelanej wierzytelności świadczenia cesjonariuszowi.

I CSK 293/06 – postanowienie z dnia 30 listopada 2006 r.

Ustanowienie użytkowania wieczystego gruntu w razie uwzględnienia wniosku złożonego przez dotychczasowego właściciela, na podstawie art. 7 ust. 1 dekretu z 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. Warszawy wymaga wydania decyzji administracyjnej oraz zawarcia na jej podstawie umowy (art. 234 k.c. w zw. z art. 158 k.c.).

V CSK 322/06 – postanowienie z dnia 8 grudnia 2006 r.

Postanowienie sędziego-komisarza stwierdzające niedopuszczalność wpisu hipoteki dokonanego z naruszeniem przepisów art. 81 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535 ze zm.) – (art. 82 Prawa upadłościowego i na-

prawczego) - wiąże sąd wieczystoksięgowy oraz sąd drugiej instancji rozpoznający apelację od wpisu o wykreślenie hipoteki.

Zgodność wykreślenia hipoteki z prawem, która nie mogła być przedmiotem badania przy wykreśleniu hipoteki, może być przedmiotem powództwa o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym (art. 10 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece – Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1361 ze zm.).

V CSK 368/06 – postanowienie z dnia 8 grudnia 2006 r.

1. Do skutków prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego, zakończonej pod rządem ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561 ze zm.) mają zastosowanie przepisy tej ustawy.

2. Kupujący lub przejmujący przedsiębiorstwo państwowe w wyniku jego prywatyzacji bezpośrednio jest ogólnym następcą prawnym przedsiębiorstwa (art. 40 ust. 1 i art. 47 ustawy powołanej w punkcie 1).

V CSK 311/06 – wyrok z dnia 2 stycznia 2007 r.

Sprzeczne z dobrymi obyczajami (art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji – Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.) jest wprowadzenie do obrotu gospodarczego wyrobu rodzajowo tożsamego z istniejącym na rynku jedynym tego rodzaju wyrobem innego producenta, jeżeli przyciągnięcie uwagi klientów nastąpiło w wyniku podobieństwa opakowań wywołującego pozytywne skojarzenia z utrwalonym w świadomości klientów wizerunkiem wyrobu wcześniej wprowadzonego.

II CSK 343/06 – postanowienie z dnia 11 stycznia 2007 r.

Przedmiotowa tożsamość roszczeń w rozumieniu art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. zachodzi wówczas, gdy między tymi samymi stronami, przed dwoma polskimi sądami, toczą się dwa odrębne postępowania, w których powód występuje wobec pozwanego z identycznymi roszczeniami z tytułu naruszenia praw do identycznych znaków towarowych, z których jeden jest chroniony prawem z rejestracji wspólnotowego znaku towarowego, a drugi krajowym prawem ochronnym na znak towarowy.

II CSK 412/06 – wyrok z dnia 17 stycznia 2007 r.

W razie kilku długów głównych niezarachowanie świadczenia przez dłużnika i wierzyciela w sposób i terminach określonych w art. 451 § 1 i 2 k.c. skutkuje zaliczeniem go na poczet długu najdawniej wymagalnego (art. 451 § 3 k.c.).

III CSK 278/06 – wyrok z dnia 23 stycznia 2007 r.

Artykuł 229 k.c. nie ma zastosowania do roszczenia byłego właściciela nieruchomości zajętej przez Skarb Państwa pod drogę publiczną, o wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy, dochodzonego po nabyciu przez dotychczasowego posiadacza własności tej nieruchomości na podstawie art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 ze zm.).

III CSK 338/06 – wyrok z dnia 23 stycznia 2007 r.

Artykuł 422 k.c. nie obejmuje osoby, która pomogła w ukryciu szkody już wyrządzonej przez sprawcę, chyba że osoba ta jeszcze przed wyrządzeniem szkody zapewniła sprawcę o gotowości udzielenia pomocy do jej ukrycia, lub świadomie skorzystała z tej szkody.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 23/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Nowym Sączu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w razie skazania za przestępstwo z art. 178a § 2 k.k. sąd może wymierzyć sprawcy – obok obligatoryjnego środka karnego z art. 42 § 2 k.k. w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów mechanicznych określonego rodzaju – nadto na podstawie art. 42 § 1 k.k. środek karny w postaci zakazu prowadzenia innych pojazdów?”

I KZP 24/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Jaka jest wzajemna relacja przepisów art. 377 § 3 k.p.k. (w zw. z § 6 tego artykułu) i art. 479 § 1 k.p.k. w sytuacji, gdy oskarżony, w postępowaniu uproszczonym, będąc zawiadomiony o rozprawie osobiście, nie stawia się na nią?”

I KZP 25/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postanowienie Sądu Rejonowego wydane na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. nie uwzględniające wniosku w przedmiocie przekazania sprawy zgodnie z właściwością miejscową należy do postę-

powań zaskarżalnych zgodnie z art. 35 § 3 k.p.k., czy też jako stanowiące decyzję negatywną Sądu w tym względzie nie podlega zaskarżeniu?”

I KZP 26/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osoba przesłuchiwana w sprawie w charakterze świadka w postępowaniu toczącym się *in rem* o przestępstwo, którego popełnienie może zostać i jej zarzucone, złoży fałszywe zeznania w tym lub innym postępowaniu co do okoliczności związanych z tym przestępstwem lub działalnością przestępczą w obawie przed grożącą odpowiedzialnością karną – korzysta z prawa do obrony, jako osoba podejrzana (art. 6 k.p.k.), polegającego na braku obowiązku dostarczania dowodów na swoją niekorzyść (art. 74 § 1 *in fine* k.p.k. – *nemo se ipsum accusare tenetur*)?”

Czy w opisanej sytuacji procesowej, złożone zeznania w charakterze świadka, przy prawidłowym pouczeniu o art. 183 § 1 k.p.k., które ze względu na ich treść wypełniałyby znamiona czynu z art. 233 § 1 k.k. – nie uwalniają takiej osoby od odpowiedzialności karnej?”

I KZP 27/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku zarządzenia wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, kara ta ulega skróceniu o liczbę dni równą liczbie uiszczonych stawek dziennych niepodlegającej wykonaniu kary grzywny orzeczonej uprzednio na podstawie art. 71 § 1 k.k.?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 10/07 – z dnia 24 maja 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu:

„1. Czy określony w art. 9 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 49, poz. 445 z późn. zm.) – zwrot kosztów przejazdów należnych biegłemu - obejmuje przejazd prywatnym samochodem?

2. Czy wskazanie w art. 12 cyt. dekretu z dnia 26 października 1950 r. ... – na zasady obowiązujące dla sędziów w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym – oznacza, że:

a) przyznanie przez sąd biegłemu kosztów podróży prywatnym samochodem uzależnione jest od wyrażenia uprzedniej zgody przez prezesa właściwego sądu (lub sądu)?

b) w przypadku braku zgody uprawnionego organu – zakres zaskarżenia przez biegłego postanowienia sądu w przedmiocie przyznania zwrotu kosztów podróży obejmuje przejazd prywatnym samochodem?

3. Czy i jakie przesłanki winien badać organ wskazany w pkt. 2 lit. a) przed wyrażeniem zgody na przejazd biegłego prywatnym samochodem?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 11/07 – z dnia 24 maja 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu:

„1. Czy ogólne uprawnienie lekarza do sporządzania doku-

mentacji medycznej pacjenta wynikające z ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1943 z późn. zm.) samoistnie pozwala na uznanie lekarza dokonującego fikcyjnego wpisu za „osobę uprawnioną do wystawienia dokumentu” w postaci historii choroby pacjenta, tj. za podmiot przestępstwa z art. 271 § 1 k.k.?

a w przypadku odpowiedzi negatywnej

2. Czy wynikające z ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty ogólne uprawnienie lekarza do sporządzania dokumentacji medycznej pacjenta ekskulpuje lekarza dokonującego fikcyjnego wpisu opatrzonego własnym podpisem w historii choroby pacjenta od popełnienia przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w formie przerobienia dokumentu?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 12/07 – z dnia 24 maja 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Lublinie

Organem postępowania wykonawczego właściwym do orzekania, na podstawie art. 206 § 3 k.k.w. w przedmiocie rozłożenia na raty kwoty pieniężnej stanowiącej równowartość orzeczonego przypadku jest sąd pierwszej instancji.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 243/06 – postanowienie z dnia 7 lutego 2007 r.

Artykuł 12 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24 ze zm.) nie zawiera żadnej normy ograniczającej lub wykluczającej karalność znieśławienia, lecz jedynie statuuje obowiązki dziennikarza, które powinny być wypełnione ze szczególną starannością i rzetelnością, niezależnie od tego, czy ich niespełnienie pociągałoby za sobą odpowiedzialność karną, czy też nie.

Sformułowany w art. 12 ust. 1 pkt 1 prawa prasowego wymóg „szczególnej staranności” należy rozumieć jako zalecenie kierunkowe wskazujące zasady oceniania staranności dziennikarza, m.in. przez sądy. Wymóg ten zakłada każdorazowo potrzebę konstruowania modelu działania o szczególnie surowych i wymagających kryteriach, stanowiących wzorzec, z którym należy porównywać kwestionowane zachowanie dziennikarza podczas wykorzystywania zebranych informacji.

II KZ 2/07 – postanowienie z dnia 9 marca 2007 r.

Kasacja na korzyść oskarżonego z powodu rażącego naruszenia prawa, innego niż wymienione w art. 439 k.p.k., może być wniesiona także od tych, zawartych w wyroku sądu odwoławczego, rozstrzygnięć, które nie dotyczą odpowiedzialności karnej oskarżonego, jeżeli tylko kończą postępowanie w sprawie, w której orzeczono bezwzględną karę pozbawienia wolności.

I KZP 3/07 – postanowienie z dnia 26 kwietnia 2007 r.

Pokrzywdzonemu, który w prawidłowym trybie uzyskał status oskarżyciela posiłkowego, przysługuje prawo wniesienia zażalenia na postanowienie wydane w trybie art. 339 § 3 pkt 1 i 2 k.p.k., nawet pomimo tego, że w chwili jego wydania nie posiadał statusu strony. Uprawnienie to przysługuje jednak tylko do momentu uprawomocnienia się tegoż postanowienia w stosunku do wszystkich pozostałych stron postępowania sądowego.

I KZP 5/07 – postanowienie z dnia 26 kwietnia 2007 r.

Artykuł 39 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127) dotyczy postępowań w sprawach tylko o te czyny wymienione w art. 28 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 33, poz. 288), które wraz z wejściem w życie nowej ustawy nie uległy depenalizacji.

I KZP 6/07 – postanowienie składu siedmiu sędziów z dnia 26 kwietnia 2007 r.

1. „Uzyskane dowody pozwalające na wszczęcie postępowania karnego lub mające znaczenie dla toczącego się postępowania karnego” (art. 19 ust. 15 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277 ze zm.) to dowody popełnienia przestępstw określonych w art. 19 ust. 1 tej ustawy.

2. Uzyskane w czasie kontroli operacyjnej dowody popełnienia przestępstw – określonych w art. 19 ust. 1 ustawy o Policji – przez osobę inną niż objęta postanowieniem wydanym na podstawie art. 19 ust. 2 tej ustawy albo popełnionych wprowadzie przez osobę nim

objętą, ale dotyczące przestępstw innych niż wskazane w tym postanowieniu, mogą być wykorzystane w postępowaniu przed sądem (art. 393 § 1 zd. 1 k.p.k., stosowany odpowiednio), pod warunkiem, że w tym zakresie zostanie wyrażona następcza zgoda sądu na przeprowadzenie kontroli operacyjnej (art. 19 ust. 3 ustawy o Policji, stosowany odpowiednio).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 6/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Nowym Sączu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy praca pracowników medycznych świadczona z przekroczeniem normy dobowej wynoszącej zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 1991 r. Nr 91, poz. 408) 7 godzin i 35 minut przy jednoczesnym zachowaniu tygodniowej normy czasu pracy wynoszącej zgodnie z powołanym przepisem przeciętnie 40 godzin na tydzień stanowi pracę w godzinach nadliczbowych?

2) Jaki skutek dla wyliczenia czasu pracy na gruncie ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 1991 r. Nr 91, poz. 408) wywołało skreślenie art. 129¹ kodeksu pracy, do którego nadal odwołuje się art. 32h ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 1991 r. Nr 91, poz. 408) i czy pojęcie «dodatkowych dni wolnych od pracy» jest tożsame z pojęciem «dni wolnych od pracy wynikających z rozkładu czasu pracy w przeciętnie 5-dniowym tygodniu pracy?»”

II PZP 5/07

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 50 000 zł, od apelacji pozwanej pracodawcy, której wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekracza tej kwoty, pobiera się opłatę podstawową w kwocie 30 zł, zgodnie z art. 35 ust. 1 zd. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) czy zgodnie z art. 35 ust. 1 zd. 2 tejże ustawy opłatę stosunkową obliczoną od wartości przedmiotu sporu, czy też opłatę stosunkową obliczoną od wartości przedmiotu zaskarżenia?”

II UZP 2/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy po dacie wejścia w życie art. 401¹ k.p.c. (po 17 października 1997r.) zmiana stanu prawnego wynikająca z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, może stanowić przesłankę merytorycznego rozpoznania odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z powodu zmiany okoliczności, których istnienie było przyczyną oddalenia pierwotnego odwołania, czy też ze względu na obowiązywanie art. 401¹ k.p.c. w czasie wnoszenia ponownego odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odwołanie takie należy odrzucić z powodu powagi rzeczy osądzonej (art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.)?”

2. Czy w sytuacji, gdy należało odrzucić odwołanie z powodu powagi rzeczy osądzonej, sąd drugiej instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy w wyniku wniesienia apelacji od wyroku sądu pierwszej instancji orzekającego co do istoty sprawy, jest związany poglądem prawnym dotyczącym istoty sporu wyrażonym przez sąd drugiej instancji podczas pierwotnego rozpoznania zażalenia na

postanowienie sądu pierwszej instancji dotyczącego odrzucenia odwołania złożonego od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

II UZP 1/07 – z dnia 8 maja 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy dopuszczalne jest wydanie decyzji przez jednostkę organizacyjną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255 ze zm.) i podpisanie jej przez osobę upoważnioną przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i w konsekwencji prowadzenie postępowania odwoławczego (sądowego) przeciwko jednostce organizacyjnej wymienionego organu?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I PZP 2/07 – z dnia 9 maja 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku:

„I. Czy dopuszczalna jest droga sądowa do dochodzenia przez funkcjonariusza Policji roszczeń wynikających z tytułu stosowania wobec niego mobbingu?

II. W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie I – czy powyższe roszczenia powinny być rozpoznawane w postępowaniu odrębnym z zakresu prawa pracy?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I UZP 1/07 – z dnia 9 maja 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

Przy ustalaniu prawa do emerytury warunkiem niezbędnym uwzględnienia okresu składkowego wymienionego w art. 6 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) jest – po wejściu w życie ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 532 ze zm.) – przedstawienie przez wnioskodawcę pozytywnej decyzji o uznaniu go za repatrianta w oparciu o art. 16 tej ustawy.

III PZP 2/07 – z dnia 10 maja 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Siedlcach

Odwołanie przez Ministra Finansów naczelnika urzędu skarbowego zatrudnionego na podstawie umowy o pracę, który jest radnym rady miasta, nie wymaga zgody tej rady (art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm. w zw. z art. 5 ust. 4 b pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych, tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1246 ze zm.).

III UZP 1/07 – z dnia 10 maja 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Lublinie:

„Czy ubezpieczona wykonująca zawód adwokata ma prawo do emerytury na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.